cence, faste, majesté, puissance; 3. orgueil.

'Ազամէթլի, ած. ճոխ-բերդոյ. ճոխ-լաւ. grand, illustre.

'Ազամուէթ, ա. տե՛ս 'Ազամէթ։

Ազան, ա. յ. իւ՛ղն, եղ։

'Ազապ, ա. պատիժ. 2. պատճառ. peine, châtiment; 2. supplice.

— չէքմէք. իրեն պատիժ տալ. subir un châtiment.

— վէրմէք. արհամարել պատիժ ի վերոյ. châtier, punir.

Ազատ, պ. ազատ. արձակել է ձերբակալեալ. 2. (սերմի.) նօճի. 3. ճեղուածոյ. libre, affranchi; 2. cyprès; 3. ascète.

— էմ. ազատել. արձակել. affranchir, mettre en liberté, relâcher, congédier.

Ազատ, պ. ազատ. ազատական. անկախ. ներքին. libre, libéral, indépendant, délivré de qc..

Ազատլըք, ած. ազատութիւն. ձրիութիւն. liberté, redemption, dégagement.

Ազատլըգ, ի պ. ազատութիւն.

Ազատի, ֆ ձրիութիւն. liberté, indépendance, délivrance, affranchissement.

Ազատլամագ, բ. ազատել. արձակել. mettre en liberté, affranchir.

Ազատլը, ած. ազատ. արձակեալ. libre, affranchi, délivré, relâché.

Ազատլըգ, ած. տե՛ս Ազատլըք։

Ազար, պ. մարտ. մարիս. le mois de mars.

Ազար, պ. խռովութիւն. վէշտասխռովութիւն. դրոնտ. ոտքըտրտունտ. ցնորմբեան. 2. ար նեղի. ար վէշտ տեղ է վերոյ. trouble, peine, vexation, injure, blâme, reproche; 2. celui qui afflige, qui cause de la peine.

— էմ. վէրմ. նեղել. հարուցանել. դրեկ. ուխտել. ցնորմբել. molester, vexer, importuner, gronder, reprendre.

Ա'զար, ա. յ. 'էօզր, եղ։

Ազար ազար, բ. ած ածի ած. peu à peu.

Ազարէնաէ, պ. վշտացուցանիչ. affligeant.

Ազարի, պ. վիշտ. trouble, peine.

Ազարլը, պ. դրոնտ. նեղիչ. offense, action de molester.

Ազարլամագ, բ. յանդիմանել. ցնորմբել. gronder, reprendre, réprimander.

Ազար-մէնա, պ. բռնակալել. դրկել. affligé, troublé, offensé.

Ազար-սրտէ, պ. վշտացեալ. éprouvé par l'adversité.

Ազար-բէսան, պ. յանկիր. տղտուկ. fastidieux, pénible.

Ազար-բէսրտէ, պ. վշտահար. affligé, attristé.

Ազարր, ած. (գիտաէ մուգրրը.) ընտրուածքան. plus nuisible.

Ա'զաֆ, ած. յ. զա՛ֆ, եղ։

Ա'զաֆ, ած. (գիտաէ զա՛ֆֆ.) տկար. plus faible.

Ազաֆիր, ած. յ. զըֆիր, զուֆիր, եղ։

Ազեաֆ, ած. յ. զայֆ, եղ։

Ազեէգ, ած. ար. զըգա, էթ. (գիտաէ զըգ.) անկեան. plus étroit.

'Ազզէ, ած. հզօր է. il (Dieu) est puissant.

Ա'զէլ, ած. առանձին. զատել յայլոց. 2. անզէն. qui se sépare des autres; 2. qui est sans armes; qui ne porte pas d'arme.

Ազէլը, ած. առաքել մոլորեալ. plus égaré, séduit.

'Ազէպ, ած. առանր. non marié, célibataire.

Ա'զէպ, ած. քաղցրագոյն. հաճոյագոյն. plus doux, plus agréable.

'Ազէպէ(թ), ած. (առնիկ.) կին. femme non mariée.

'Ազէպլըք, բ. անառանութիւն. célibat.

Ազէր, պ. հուր. feu.

Ազէր-կիւնէ, պ. հրագոյն. կարմիր. couleur de feu, rouge.

Ազէրմ, պ. պոչաքանած. ամօթ. 2. ճեղքուած. պոռնիկ. 3. ափսոսութիւն. ծանրութիւն. pudeur, honte; 2. respect, honneur; 3. dignité, gravité.

Ազէր-փէրէսթի, պ. կրակապաշտ. mage, ignicole.

Ազէր-բէսէ, պ. տրուշան. temple des mages.